

הקדמת חק לישראל זוהר היומי

חלק ד

אור הזוהר 470 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערוך חדוש), כתב: רק שיעמול בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרוץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואחר כך כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים עמ"ל. הראת לדעת דהלמוד זה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובזוהר הקדוש בהקדמה"א (דף ד' ע"ב ודף ה' ע"א), כתב: דכמה צריך ליזהר שיהא תורתו תורת אמת ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה

ובזוהר הקדוש' (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב, שכל יהודי חייב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בנושה גדולה. **וכתב** בספר זוהר חי דכל אחד חייב לחדש בתורה בשבת כפי יכולתו בכל חלקי פרד"ס התורה ובדברשות חז"ל, ובשו"ת תורה לשמה (לרבנו יוסף חיים - או"ח סימן צ"ח) כתב: פי מי שחדש איזה חדוש בתורה במשך השבוע וכתבם לא יוציא אותו פסה עד שבת, ואז נחשב שחדשו בשבת.

הקדוש ברוך הוא ולא משיבין, ושותקין, אז חיות הקדש מה כתוב? (הזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהן, כמו שנאמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמרו כל העם. (ענין שם באורך ובדף קע"ד ע"ב). (וענין ב"סידורו של שבת" שרש החמישי ענף ב' אות ח/ו, ח"ל: ודברי הכל בשבת נתנה תורה, אף אור התורה ורזין דאורייתא צריך אדם לחדש ביום השבת, (ענין שם).

יא) כתוב בהקדמת הזוהר (דף ד' ע"ב, ודף ה' ע"א). בראשית רבי שמעון פתח (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה אית ליה לבר נש לאשתדלא באורייתא ימא וליילא, בגין דקדשא בריך הוא ציית לקלחון דאגון דמתעסקי באורייתא, ובכל מלה דאתחדש באורייתא על דא דהוא דאשתדל באורייתא, עביד רקיעא חדא.

[ביאור: בראשית. רבי שמעון פתח, (ישעיה נא) ואשים דברי בפיך. כמה יש לאדם להשתדל בתורה יומם ולילה, משום שהקדוש-ברוך הוא מקשיב לקולות אותם שמתעסקים בתורה. ובכל דבר שמתחדש בתורה על ידי אותו שמתדל בתורה, עושה רקיע אחד] (וענין שם באורך).

(ובמהמשך) ועל דא כתיב, (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון דא דכורא. וכעבות העגלה חטאה. מאן חטאה דא נוקבא דאקרי חטאה. איהו משיח ההוא דאקרי עון באגון חבלי השוא. ולבתר כעבות העגלה חטאה, להיא נוקבא דאקרי חטאה, דתמן אתתקפת למהוי טס לקטלא בני נשא. ועל דא (משלי ז) כי רבים חללים הפילה, מאן הפילה, דא היא חטאה דקטלית בני נשא. מאן גרים דא, תלמיד חכם דלא מטי להוראה ומורה, רחמנא לשזבן.

[ביאור: ועל זה כתוב (ישעיה ה) הוי מושכי העון בחבלי השוא. העון זה הזכר. וכעבות העגלה חטאה, מי החטאה? זו הנקבה

י) בזוהר (פרשת שלח לך דף קע"ג עמוד ב): כיון דסלקין כלהו נשמתין דשאריו עליהו דישראל. סלקי וקיימין בדיקנא קמי מלכא קדישא, וקודשא בריך הוא שאיל לכהו, מאי חדושה הוה לכו בהווא עלמא באורייתא. ופאה איהו מאן דחדושה דאורייתא אמרת קמיה. כמה חונה עביד קדשא בריך הוא, כניש לפמליא דיליה, ואמר, שמעו חדושה דאורייתא, דאמרת נשמתא דא דפלוני, וכהו מוקמי הווא מלה בתרי מתיבתא. אינון לתמא, וקודשא בריך הוא לעילא, חתים להווא מלה.

[ביאור: כיון שעולות כל הנשמות ששרו על ישראל, עולות ועומדות בדמות לפני המלך הקדוש, והקדוש ברוך הוא שואל את כלם: איזה חדוש היה לכם באותו עולם בתורה? אשרי מי שאומר לפניו חדוש על התורה. כמה חונה עושה הקדוש ברוך הוא. מכנס פמליה שלו ואומר: שמעו חדוש תורה שאמרת נשמת פלוני זה. וכלם מעמידים אותו דבר בשתי ישיבות. הם למטה, והקדוש ברוך הוא למעלה חותם לאותו דבר].

תא חזי, כד מלה אתחדש באורייתא, ונשמתא דנתתא בשבתא אתעסקת באינון מלין חדתין, וסלקי לעילא. כל פמליא דלעילא, צייתין להווא מלה, וחיות הקדש מתרביין בגדפין, ומתלבשין בגדפין. וכד שאיל לון קדשא בריך הוא, ולא תבין ושתקין, כדיו חיות הקדש מה כתיב, (הזקאל א) בעמדם תרפינה כנפיהן, כמה דאת אמר (איוב לב) כי עמדו לא ענו עוד. (נחמיה ח) וכפתחו עמרו כל העם.

[ביאור: בא וראה, כשדבר מתחדש בתורה ונשמה שיוקרת בשבת התעסקה באותם דברים חדשים ועולה למעלה, כל הפמליה של מעלה מקשיבה לאותו דבר, וחיות הקדש מתרבים בכנפים ומתלבשים בכנפים. וכששואל אותם

אחא ברבי חנינא דאמר קרא יקרה היא מפנינים מכון גדול שנקנס לפני ולפנים.

בואו חשבון: איזה שָׁכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קנים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אֲחַפֵּה לו, ובתפלה בברכת את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח... כי לישועתך קוינו כל היום, כתב מר"ן האר"י הח"י שצריך בכל פעם שמתפלל לכוון לצפות לישועת השם יתברך, ומה אֲנַחְנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל, ובמה אנו מצפים לישועת ה'.

כתוב בכתבי האר"י:ל: שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראת את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקנו מן גלותא ברחמי, כי הזוהר הקדוש הוא כמו תיבת נח מי ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש, וינצלו מחבלי משיח, ובה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, כח וסגלת למוז הזהר הקדוש.

כתב השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מפאן שחבור הזהר הנה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף

שנה כדברי הפסא מלך ובשבת עולה לערף אלה שנה כדברי הַבֵּן איש חי ז"ע, ובשמחה למליון שנה כדברי האורחות צדיקים, ובסורים כפול מאה כדאיאת באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו), לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריוחיו, וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, [פכתוב בספרים הקדושים] ואיאת בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. בואו וראו: שעה אחת לימוד זוהר הקדוש בשבת קודש שונה מאה מליון שנה תורה, ועוד, נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

יח החלש יאמר גיבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שונה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים]. וכך קויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י) "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודו: וסרנו ממצותיך וממשפטריך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפציו לא ישוו בה" (משלי פרק ג' פסוק ט"ו) ובמסכת הוריות (דף י"ג א'): א"ר

שנקראת חטאה. הוא מושך את אותו שנקרא עון באותם חבלי השוא. ואחר כך פעבות העגלה חטאה, את אותה הנקבה שנקראת חטאה, ששם התגברה להיות טסה להרג בני אדם. ועל זה (משלי ז) כי רבים חללים הפילה. מי הפילה? זו אותה החטאה שהורגת בני אדם. מי גרם את זה? תלמיד החכם שלא הגיע להוראה ומורה. הרחמן יצילנו].

אמר רבי שמעון לחבריא במטותא מנייכו דלא תפקון מפומייכו מלה דאורייתא דלא ידעתון ולא שמעתון מאילנא וברבא כדקא יאות, בגין דלא תהוון גרמין לההוא חטאה לקטלא אכלוסין דבר נש למנא. פתחו כלהו ואמרו רחמנא לשזבו. רחמנא לשזבו.

[ביאור: אמר רבי שמעון לחברים, בבקשה מכם שלא תוציאו מפיכם דבר תורה שלא ידעתם ולא שמעתם מעץ גדול כראוי, כדי שלא תהיו גורמים לאותה החטאה להרג המוני בני אדם לחנם. פתחו כלם ואמרו, הרחמן יצילנו, הרחמן יצילנו].

יב כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה - (פרק א'): וידוע דאיאת באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקנים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צ"ז ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם פרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עונים ודוחקים למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חנוף בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

יג ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי